

De bloem die onder aan de tros zit, is ook eetbaar en heeft een ietwat wrange en licht zoete smaak. Deze bloem wordt in sommige landen in Azië rauw gegeten. De banaan krijgt zijn kromme vorm doordat door de zwaartekracht de bloemtros naar beneden gaat hangen, maar de vruchten naar boven blijven groeien. Het heeft dus niets met het 'groeien naar het licht' te maken.

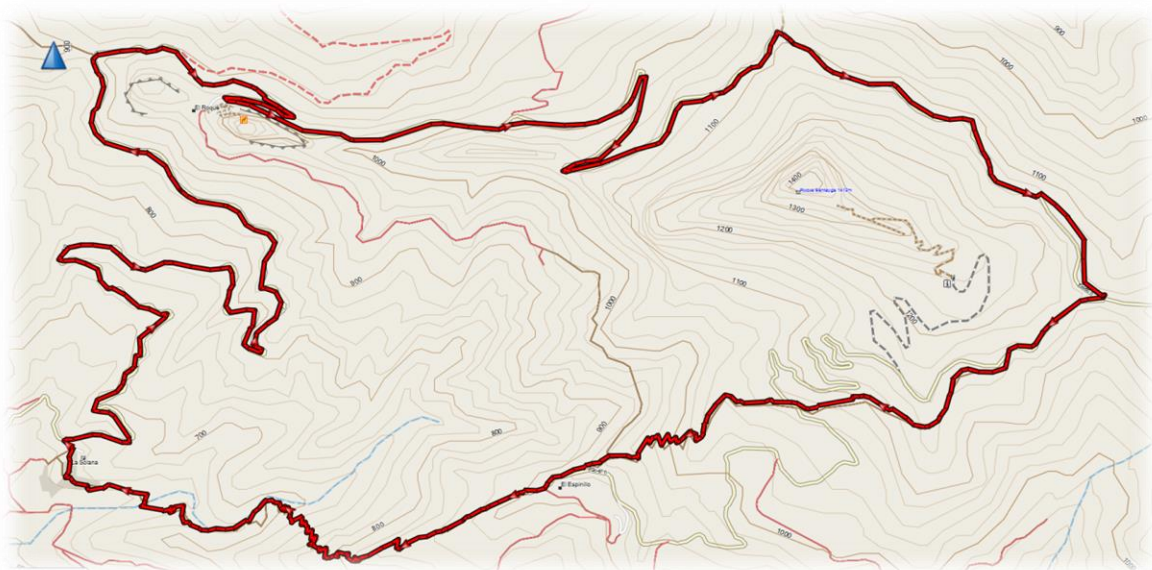

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan Puerto Rico. Daar zijn veel winkels en hiervan hebben we dan ook gebruik gemaakt om er onze boodschappen te doen.

Donderdag 18 januari 2018

- Soort : Luswandeling
- Plaats : La Solana
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 4 uur

Vandaag doen we een wandeling rond de rotsnaald Roque Bentayaga, een pre-Spaans heiligdom.

De omgeving rond Bentayaga is een bijzonder door de natuur gevormd landschap dat voor de oorspronkelijke bewoners een heilige plaats was, waar offerandes werden gebracht aan de goden.

De rots links boven de kapel is de Roque Bentayaga. De tekens die men daar gevonden heeft zouden er op wijzen dat de Guanchen daar offerandes brachten. De offerandes zouden gediend hebben om de vruchtbaarheid van de vrouw te bevorderen.

De Spanjaarden dachten dat de Guanchen een andere menssoort was omdat de Guanchen gemiddeld 1,80 m groot waren, blond haar en blauwe ogen hadden met enigsinds dikke lippen. Onderzoek heeft echter uitgewezen dat de Guanchen geen aparte menssoort was.

De Guanchen kenden geen metaal of textiel. Ook het wiel was hen onbekend. Ze konden wel potten bakken maar doordat ze geen draaischijf kenden werden deze potten gewoon ruw gevormd met de hand.

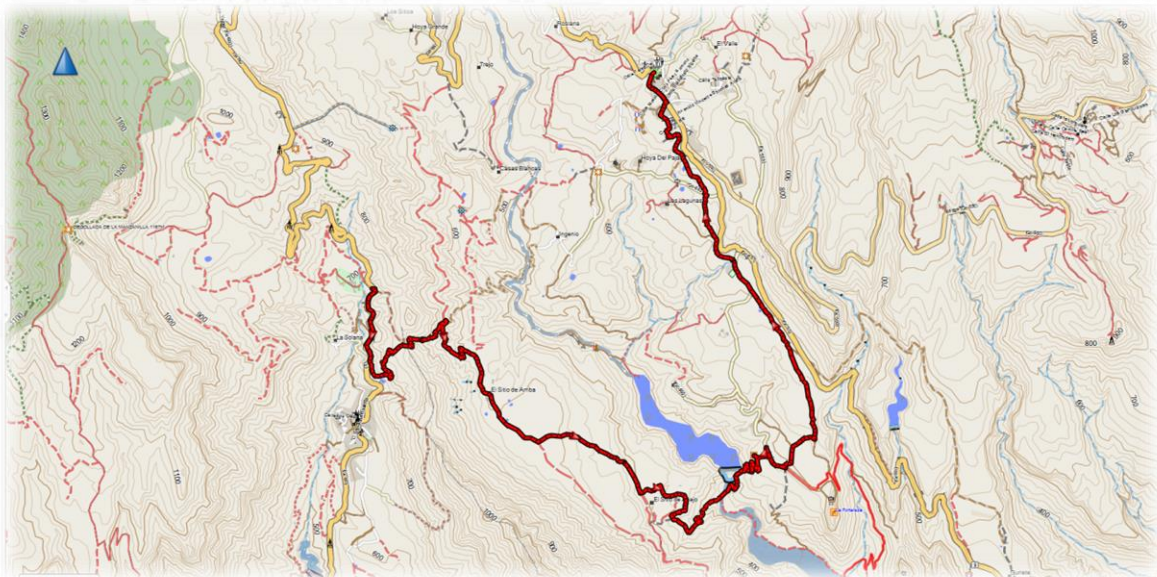
Over de Guanchen bestaan er meerdere theorieën. De meest voor de hand liggende theorie is dat het berbers waren. Vermoedelijk waren de Guanchen afkomstig van Afrika. Om welke

reden (oorlog, vervolging, ziekte, avontuur....) ook verlieten de berbers hun land vermoedelijk in boten van riet. In de omgeving van de Canarische Eilanden (zo heeft men uitgerekend) zou het riet rot geworden zijn en de boten niet meer vaarwaardig zijn geweest.

Vrijdag 19 januari 2018

- Soort : Wandeling in lijn
- Plaats : Santa Lucia de Tirajana
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 5 uur

De Guanchen konden niet meer weg van de Canarische Eilanden want daar groeide geen riet en de Guanchen wisten niet dat men van hout boten kon maken. De Guanchen van de verschillende Canarische Eilanden hadden onderling ook weinig of geen contact met elkaar omdat ze geen boten hadden.

De eerste Guanchen verzamelden eetbare gewassen en vingen vis. In de loop der tijd begonnen deze mensen hun gedragspatroon te veranderen: zij begonnen omstreeks het jaar 0 de grond te verbouwen en gingen in groepen wonen. In de jaren die volgden ontwikkelden zij allerlei technieken zoals het cultiveren van gewassen (bonen, erwten, gerst en tarwe), het houden van vee (geiten, schapen en varkens), landirrigatie en pottenbakken.

De Canarische Eilanden liggen niet al te ver van de evenaar. De zon komt er om ongeveer 07.00 uur op en om ongeveer 20.00 uur gaat ze onder, ongeacht of het zomer of winter is. Verwacht dus geen lange zomeravonden. Monstermarsen van meer dan twaalf uur per dag zijn niet verstandig, want dan loop je een deel van de tijd in het donker.

Agaves (foto boven en links onder) groeien vrij traag en bloeien pas na vele jaren. Op dat moment groeit een (in verhouding met de plant) zeer grote stengel uit de plant waar bovenaan een groot aantal kleinere bloemen uitgroeien. Na de bloei sterft de agave af.

Agaves zijn door de mens gekweekt als gebruiksplant onder andere voor de vezels die in de stevige bladeren zitten en als bron voor gegiste dranken (pulque). In Spanje maakt men uit de pulque de sterke drank mescal.

De tequila is daarentegen een drank die gemaakt wordt door destillatie van het gegiste sap van de blauwe Agave. Deze soort wordt vooral in de omgeving van het dorpje Tequila bij Guadalajara gekweekt. De zeventienduizend inwoners van dit dorp zijn bijna allemaal afhankelijk van de productie van tequila die door dertig bedrijven wordt gemaakt. Na 48 tot 72 uur gisting van het sap en na een dubbele destillatie blijft de witte tequila over. Rijping in vaten kan de kleur in geel veranderen en de smaak van de drank verfijnen.

De vijgencactus is een veel voorkomende wilde plant in Gran Canaria. De rode vruchten zijn vijgachtig, vandaar de naam. Sommige variëteiten hebben zeer smakelijke vruchten waar onder andere confituur van gemaakt wordt. Andere soorten worden enkel gebruikt als veevoeder.

Een goede manier om een cactusvijg te eten zonder zich te prikken aan de scherpe doorns is de volgende: men prikt de vrucht met een vork op en zet deze op een bord. Vervolgens snijdt men met een scherp mes beide uiteinden af en snijdt haaks hierop de schil door. Vervolgens rolt men met de vork (of met de hand, maar raak de buitenkant van de schil niet aan) het vruchtvlees uit de vrucht.

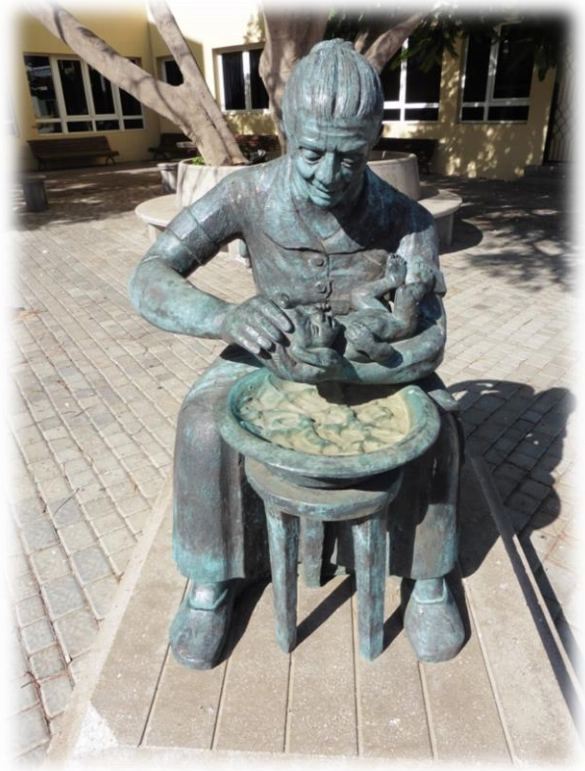
Een oude autobus kan nog altijd dienst doen als tuinhuisje, al is ook dit al in verval gegaan.

Ik eindig de wandeling in mijn lievelingsdorpje Santa Lucia waar het altijd prettig is om eens rond te gaan in de smalle steegjes al lopen die veelal dood.

Na onze wandeling brengen we een bezoek aan Aguïmes nog zo een dorpje dat mij nauw aan het hart ligt. Het is een waar openluchtmuseum met veel bronzen beelden.

Toerisme speelt in Agüimes geen grote rol. De inwoners van de stad leven voornamelijk van de landbouw en het kweken van cactussen. Zij hebben een groot historisch besef. Om hun cultureel erfgoed te behouden, restaureren ze de huizen en straten zo veel mogelijk in de oorspronkelijke stijl en zijn de straten van Agüimes brandschoon.

De straatnaamborden zijn versierd met tekens die de Guanchen gebruikten. De antieke Canario's gebruikten een soort van geschreven taal gebaseerd op symbolen die alleen zij begrepen en waarvan de betekenis verloren is gegaan na het uitsterven van de Guanchen.

Het dorp heeft niet alleen veel bronzen beelden maar ook veel gebouwen hebben muurschilderingen aangebracht op de gevel.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwigdhaese.be

Guido Claesen : gkclaesen@gmail.com

Guido Melis : guido.melis@telenet.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Henri Van den Broeck : vdbhenri@hotmail.com

Tekst : Ludwig D'Haese

Foto's : Henri Van den Broeck en Ludwig D'Haese

